

Sygn. akt: VIII C 1793/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 31 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Jakimów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 marca 2015 roku we W.

sprawy z powództwa (...)1 F. s. (1) w W.

przeciwko J. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 1793/13

UZASADNIENIE

(...)1 F. (1) z siedzibą w W.wniósł o zasądzenie od pozwanego J. K.kwoty 1.567,04 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenia na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że umową przelewu wierzytelności z dnia 22 stycznia 2013 roku nabył od (...) Sp. z o. o.wierzytelność przysługującą zbywcy w stosunku do pozwanego J. K.. Wierzytelność powstała w związku z niewywiązywaniem się przez pozwanego z zawartej z (...)C. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Powód wskazał, że na dochodzoną pozwem kwotę składa się kwota 1.423,56 złotych tytułem nieuiszczonej wartości ekwiwalentu za dostarczone usługi telekomunikacyjne, kwota 83,65 złotych tytułem odsetek ustawowych naliczonych przez pierwotnego wierzyciela oraz kwota 59,83 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek od należności głównej od dnia 11 stycznia 2013 roku do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Nakazem zapłaty z dnia 2 sierpnia 2013 roku wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo.

Pozwany wniósł od powyższego orzeczenia sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa. Pozwany przyznał, że łączyła go z (...)C. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Do zawarcia umowy doszło na odległość w rozmowie telefonicznej, która rozpoczęła się od poinformowania pozwanego, że wygrał wysokiej klasy telefon. Pozwany przyjął ofertę zawarcia umowy. W umowie przesłanej mu w formie papierowej jako strona umowy został wskazany jako Zakład Usług (...). Działalność taką pozwany faktycznie prowadził, ale wyrejestrował ją już w 2005 roku. Zakupionym telefonem, który został pozwanemu dostarczony kurierem, okazał się być smartfon z ekranem dotykowym. Do telefonu dołączono skróconą wersję instrukcji obsługi, która pozwalała na korzystanie jedynie z podstawowych funkcji telefonu (dokonywanie i odbieranie połączeń). Ponieważ pozwany nie potrafił poradzić sobie z obsługą telefonu zwrócił się do (...)C. o nadesłanie mu podręcznika użytkownika telefonu, jednak nie otrzymał odpowiedzi. Pozwany ponowił pismo wskazując dodatkowo, że w razie nienadesłania podręcznika do dnia 15 maja

2012 roku jego pismo należy traktować jako oświadczenie o rozwiązaniu umowy z winy powoda. W odpowiedzi powód skierował pozwanego do najbliższego punktu obsługi klienta sieci O.. W związku z takim stanowiskiem pozwany zaprzestał regulowania przysyłanych mu wciąż faktur za świadczenie usług telekomunikacyjnych. W toku dalszej korespondencji powód poinformował pozwanego, że w zakresie jakichkolwiek problemów z użytkowaniem telefonu powinien się zwracać do jego sprzedawcy, firmy (...)z o.o. w B..

W ocenie pozwanego za całość umowy odpowiadał (...)C. – wbrew twierdzeniom podnoszonym w swoich pismach pozwany nie podpisywał odrębnej umowy kupna telefonu ze wskazywaną przez (...)C. spółką. Pozwany zapłacił za użytkowanie telefonu do dnia 15 maja 2012 roku kiedy to nastąpiło rozwiązanie umowy z winy pierwotnego wierzyciela, który nie dostarczył mu instrukcji obsługi telefonu. W związku z tym pozwany nie był zobowiązany do ponoszenia opłat abonamentowych po tym dniu. Pozwany próbował ponadto odesłać telefon na adres (...) Sp. z o. o., która jednak nie przyjęła zwróconego towaru.

W odpowiedzi na zarzuty pozwanego powód podniósł, że brak dołączenia do telefonu pełnej instrukcji obsługi nie wpływał istotnie na możliwości korzystania z telefonu – pozwany mógł wykonywać połączenia oraz łączyć się z siecią Internet.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pod koniec 2012 roku do pozwanego J. K.zadzwoił przedstawiciel (...) Sp. z o. o.w W.informując pozwanego, że wygrał wysokiej klasy telefon komórkowy oraz przedstawiając ofertę zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwany przyjął ofertę. W dniu 22 grudnia 2011 roku pozwanemu został dostarczony kurierem telefon komórkowy marki S. (...)z ekranem dotykowym, wraz ze skróconą instrukcją jego obsługi. Jakiś czas potem pozwany otrzymał pocztą formularz umowy, który podpisał oraz opatrzył pieczętką firmową Zakład Usług Budowlanych (...).

dowód: przesłuchanie pozwanego, protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 marca

2015 roku;

umowa nr (...). (...) z dnia 20 stycznia 2012 r., k. 29-32;

potwierdzenie odbioru aparatu telefonicznego, k. 74.

Umowa została zawarta na okres 36 miesięcy, co stanowiło równocześnie okres promocyjny w rozumieniu umowy. Zgodnie z określonym w umowie planem taryfowym (...) wysokość miesięcznego abonamentu wynosiła 121,77 złotych brutto. Z zawarciem umowy wiązała się promocja, zgodnie z którą abonent otrzymywał telefon komórkowy w preferencyjnej cenie. Cena brutto telefonu otrzymanego przez pozwanego wynosiła 1,23 złotych. Zgodnie z umową pozwanemu została również przyznana ulga w wysokości 1.593,05 złotych.

Zgodnie z ust. 6 pkt 1 umowy operatorowi przysługiwało roszczenie o zwrot przyznanej ulgi m.in. w przypadku wypowiedzenia umowy przez abonenta z upływem okresu promocyjnego lub w razie rozwiązania umowy przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta, określonych w regulaminie lub szczególnych warunkach promocji obowiązującej abonenta.

dowód: umowa nr (...). (...) z dnia 20 stycznia 2012 r., k. 29-32;

taryfa opłat abonamentowych, k. 81;

potwierdzenie odbioru aparatu telefonicznego, k. 74;

regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, k. 33.

Pismem z dnia 9 marca 2012 roku pozwany zwrócił się do (...)C. o przesłanie mu podręcznika użytkownika zakupionego telefonu uzasadniając to tym, że dostarczona wraz z telefonem skrócona instrukcja nie jest wystarczająca do poprawnej, szybkiej i łatwej obsługi telefonu.

dowód: pismo pozwanego z dnia 9 marca 2012 r., k. 83.

Z uwagi na brak reakcji adresata swoją prośbę pozwany ponowił w piśmie z dnia 4 maja 2012 roku wskazując, że instrukcja posługuje się skrótami i w wielu miejscach odnosi się do podręcznika użytkownika, którego pozwany nie otrzymał. Pozwany zastrzegł, że w przypadku braku dostarczenia podręcznika użytkownika jego pismo należy traktować jako „zerwanie-rozwiązanie umowy z winy dostawcy telefonu ze skutkiem natychmiastowym z dniem 15 maja 2012 roku.”

dowód: pismo pozwanego z dnia 4 maja 2012 r., k. 84.

W odpowiedzi na powyższe pismo (...)C. poinformowało pozwanego, że do telefonu została dostarczona instrukcja obsługi. W celu uzyskania informacji związanych z korzystaniem z telefonu pozwanemu polecono udanie się do najbliższego salonu sieci O..

dowód: pismo (...)C. z dnia 16 maja 2012 r., k. 85.

W kolejnym piśmie (...)C. poinformowało pozwanego, że umowę kupna telefonu zawarł z (...) Sp. z o. o.w B.i to do niej powinien kierować wszelkie prośby o nadesłanie podręcznika obsługi telefonu. W piśmie tym wskazano również, że (...)C. nie znajduje podstaw do uznania odstąpienia od umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

dowód: pismo (...)C. z dnia 24 sierpnia 2012 r., k. 96.

W odpowiedzi pozwany wskazał, że wysłany na adres firmy (...)podany przez (...)C. telefon nie został przyjęty. Pozwany zakwestionował, że posiada jakiegokolwiek zobowiązania w stosunku do (...)C..

dowód: pismo pozwanego z dnia 16 listopada 2012 r. z załącznikiem, k. 97-99.

Pozwany uregulował należności wynikające z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych za okresy rozliczeniowe od 26 grudnia do 25 kwietnia 2012 roku. Pozwany uregulował również w połowie fakturę VAT wystawioną przez (...)C. za okres rozliczeniowy od 26 kwietnia do 25 maja 2012 roku, opiewającą na 124 złote.

dowód: faktury VAT z dnia 26 stycznia 2012 r., 26 lutego 2012 r., 26 marca 2012 r.,

26 kwietnia 2012 r. wraz z dowodami wpłat gotówkowych, k. 87-90;

polecenie przelewu, k. 91;

faktura VAT z dnia 26 maja 2012 r., k. 25.

(...)C. obciążyła pozwanego kwotą 1.363,79 złotych tytułem zwrotu przyznanej w umowie ulgi w związku z rozwiązaniem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z winy abonenta.

dowód: nota obciążeniowa z dnia 29 lipca 2012 r., k. 28.

Na podstawie ramowej umowę przelewu wierzytelności (...) Sp. z o. o.w W.zbyła na rzecz powoda (...)1 F. (1)z siedzibą w W.pakiet wierzytelności, przy czym jedną z wierzytelności miała być wierzytelność przysługująca zbywcy w stosunku do pozwanego J. K..

dowód: umowa ramowa przelewu z dnia 28 września 2012 r. wraz z porozumieniem z

dnia 22 stycznia 2013 r., k. 22-24.

Pozwany nie prowadzi działalności gospodarczej od października 2005 roku. Na jego wniosek decyzją Prezydenta W. z dnia 30 września 2005 roku został wykreślony wpis w ewidencji działalności gospodarczej dotyczący działalności gospodarczej zgłoszonej przez pozwanego pod firmą Zakład Usług Budowlanych (...).

dowód: przesłuchanie pozwanego, protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 marca 2015 roku;

kopia decyzji Prezydenta W. z dnia 30 września 2005 r., k. 82.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z faktu zawarcia przez pozwanego z (...) Sp. z o. o.z siedzibą w W.umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz z faktu nabycia wierzytelności z nich wynikających w drodze umowy przelewu. Bezsprzeczne było między stronami, iż pozwanego i (...)C. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawarta na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Z tytułu zawartej umowy pozwany zobowiązany był do opłacania miesięcznego abonamentu w wysokości 121,77 złotych brutto, na podstawie wystawianych przez (...) Sp. z o. o.faktur VAT. Pozwany kwestionował powstanie pod stronie pierwotnego wierzyciela jakiegokolwiek wierzytelności w stosunku do niego. Zgodnie z twierdzeniami pozwanego stosunek prawny ustał z dniem 15 maja 2012 roku, na skutek wystosowania do (...)C. pisma, w którym wyraził stanowczą wolę rozwiązania stosunku prawnego łączącego go z operatorem w przypadku nie dostarczenia mu podręcznika użytkownika. Naliczanie jakichkolwiek opłat po tym dniu było zatem bezpodstawne.

W pierwszym rzędzie, w ocenie Sądu pozwany miał w stosunku do pierwotnego wierzyciela status konsumenta, mimo iż w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych został wskazany jako przedsiębiorca prowadzący działalność pod nazwą Zakład Usług Budowlanych (...), a podpisując umowę przystawił równocześnie przy podpisie pieczętkę firmową. Okolicznościom tym zdaniem Sądu nie można jednak nadawać decydującego znaczenia dla oceny tego, czy pozwany zawierając umowę występował jako konsument lub też przedsiębiorca. Zgodnie z art. 22¹ k.c. za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. W świetle powyższej definicji decydujący dla oceny czy strona czynności prawnej z przedsiębiorcą ma przymiot konsumenta jest związek czynności prawnej z prowadzoną przez osobę fizyczną działalnością gospodarczą lub zawodową. Jeśli zatem osoba fizyczna nie prowadzi żadnej działalności tego typu to zawsze występuje w stosunkach z przedsiębiorcą jako konsument. W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że w momencie zawierania umowy pozwany od dawna nie prowadził już działalności gospodarczej. Bez znaczenia w tym kontekście jest, że pozwany został wskazany w umowie jako przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług Budowlanych (...)i że posługiwał się pieczętką firmową, czego zresztą niewątpliwie nie powinien był robić. Zgodnie z zeznaniami pozwanego takie oznaczenie jego osoby w umowie nastąpiło wyłącznie z inicjatywy (...)C., które uprzednio, w niewyjaśnionych okolicznościach, zdobyło dane jego byłego przedsiębiorstwa i dzięki tym danym dotarło do pozwanego.

Status pozwanego jako konsumenta niewątpliwie wpływał na ocenę prawidłowości działań strony powodowej w zakresie obowiązku dostarczenia klientowi zakresu informacji przy zawarciu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i związanej z nią umowy sprzedaży telefonu. W szczególności pozwany powinien był uzyskać od kontrahenta jasną i jednoznaczną informację z kim faktycznie zawiera umowę kupna telefonu. W piśmie skierowanym do pozwanego z dnia 24 sierpnia (...)C. twierdził bowiem, że pozwany zawarł w istocie dwie jakoby odrębne umowy – o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz umowę sprzedaży telefonu. Stroną drugiej z umów miało być (...) Sp. z o. o.w B.. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika jednak, aby taka umowa w ogóle istniała i została podpisana przez niego. Niewątpliwie pozwany nie zdawał sobie z sprawy z tego, że telefon nabył

od innego podmiotu niż od (...)C.. Materiał dowodowy nie wskazuje również na to, aby pozwany miał jakiegokolwiek podstawy, aby tak sądzić. Według jego mniemania telefon ten wygrał, zresztą, zgodnie z zeznaniami pozwanego, w taki sposób zostało mu to przedstawione w rozmowie telefonicznej z przedstawicielem (...)C.. W tym kontekście zupełnie naturalne i zrozumiałe było, że żądanie dostarczenia instrukcji obsługi skierował do operatora, ponieważ o żadnym innym kontrahencie nie wiedział. (...)C. dopiero pismem z dnia 24 sierpnia 2012 roku, na skutek reklamacji, poinformowało pozwanego o braku tożsamości operatora telekomunikacyjnego i sprzedawcy telefonu. Jak się jednak okazało, odesłany przez pozwanego na podany w tym piśmie adres telefon nie został nawet przez adresata przyjęty. W ocenie Sądu, w takich okolicznościach to na (...)C. jako podmiocie, którego przedstawiciel zawierał umowę sprzedaży z pozwanym i umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ciążył obowiązek dostarczenia pozwanemu instrukcji obsługi telefonu spełniającej jego oczekiwania, nawet przy hipotetycznym założeniu, jakoby (...)C. nie była sprzedawcą telefonu. Zaniedbania w tym zakresie obciążały w pierwszej kolejności sprzedawcę sprzętu, w drugiej zaś – operatora telekomunikacyjnego, który zawierał umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ściśle powiązaną z umową sprzedaży telefonu.

Pozwany powinien uzyskać od kontrahenta pełną instrukcję obsługi pozwalającą na korzystanie z dostarczonego mu telefonu w zakresie wszystkich jego funkcji. Obowiązek taki wynika wprost z art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym sprzedawca jest obowiązany wydać kupującemu wraz z towarem konsumpcyjnym wszystkie elementy jego wyposażenia oraz instrukcje obsługi, konserwacji i inne dokumenty wymagane przez odrębne przepisy. Zarzuty strony powodowej, iż pozwany wszakże mógł korzystać z wydanego mu telefonu w zakresie podstawowych funkcji związanych ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych, Sąd uznał za bezzasadne. Konsument ma prawo oczekiwać, że otrzyma od kontrahenta taką instrukcję obsługi, która pozwoli mu korzystać z towaru w pełnym, a nie jedynie ograniczonym zakresie. Jak wynika natomiast z przesłuchania pozwanego i z treści pism kierowanych do poprzednika prawnego strony powodowej, pozwany wraz z telefonem otrzymał jedynie skróconą wersję instrukcji obsługi, która nie umożliwia mu swobodnego korzystania ze wszystkich funkcji telefonu, poza wykonywaniem i odbieraniem połączeń.

Pozwany dwukrotnie, w pismach z dnia 9 marca 2012 roku i 4 maja 2012 roku zwracał się do (...)C. o nadesłanie mu podręcznika użytkownika telefonu, wskazując na problemy, jakie sprawia mu jego prawidłowe użytkowanie. Pierwsze pismo zostało przez operatora zignorowane, natomiast w odpowiedzi na drugie operator odesłał pozwanego do najbliższego salonu firmowego. Bezsprzecznie operator nie uczynił zatem zadość uzasadnionemu żądaniu pozwanego.

W drugim z pism pozwany zawarł zastrzeżenie, że jeśli nie otrzyma pełnej instrukcji pismo należy traktować jako „zerwanie-rozwązanie umowy z winy dostawcy telefonu ze skutkiem natychmiastowym z dniem 15 maja 2012 roku.” W istocie pozwany złożył oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia z winy operatora pod warunkiem zawieszającym, że otrzyma instrukcję. W ocenie Sądu oświadczenie to było skuteczne i doprowadziło do zakończenia stosunku prawnego z dniem 15 maja 2012 roku, bowiem do tego czasu (jak i później) (...)C. nie dostarczyło pozwanemu instrukcji. Istnienie podstaw do odstąpienia od umowy kupna, upoważniało, w ocenie Sądu, pozwanego do odstąpienia od umowy zawartej w (...) Sp. z o.o. i taki skutek należało przypisać pismu z dnia 15 maja 2012 r. Pozwany w dacie podpisywania umowy oraz w dacie sporządzenia pisma z dnia 15 maja 2015 r. rozumiał „umowę” jako jeden stosunek prawny obejmujący zarówno sprzedaż jak i usługi telekomunikacyjne. Należy przy tym podkreślić, iż w istocie nie doszłoby do zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych bez dostarczenia pozwanemu telefonu, który według działań telemarketingowych operatora rzekomo powód „wygrał”, co było pretekstem do zawarcia umowy abonamentowej na 36 miesięcy, przy zastosowaniu taryfy, uzależniającej konkretne ceny usług od tego, czy umowa wiązała się z dostarczeniem klientowi telefonu czy nie.

Mając na uwadze powyższe, (...)C. po dniu 15 maja 2012 roku nie mogło obciążać pozwanego abonamentem za świadczone usługi telekomunikacyjne. Równie bezpodstawne było obciążenie go opłatą dodatkową. Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych została bowiem rozwiązana z winy operatora, a w takiej sytuacji zarówno zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych jak i ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne nie dawały podstaw wystąpienia z roszczeniem o zwrot ulgi. Tym samym po stronie (...) Sp. z o.

o.nigdy nie powstała wierzytelność w stosunku do J. K.. Wierzytelność nieistniejąca nie może być przedmiotem obrotu, a zatem konsekwentnie nie przysługuje również powodowi.

Mając na uwadze powyższe powództwo podlegało oddaleniu.